

מחר יהיה טוב

מגישה: אלרואי הכט

יומני היקר,

יומני אני כל כך שמחה לשתף אותך בתחושת האופורייה שאני מרגישה. מרגישה כאילו אנחנו בעולם אחר. לחשוב שלפני שנה חווינו שואה נוספת. לחשוב שהיו ילדים בשבי רעבים מתגעגעים לחיבוק של אמא ולא יודעים מה קורה עם משפחתם. לחשוב שהיו אנשים פצועים זרוקים ברחובות ופחד אימה לצאת מהבית. משפחות שנקרעו אחת מהשנייה ואיבדו את היקר להם מכל. כן ביום הזה הכל השתנה. התמימות האמונה בצד השני. והפחד ששרר בין כולם. הכלבים שנותרו ללא משפחה וללא אף איש שיטפל בהם מפוחדים וכל רעש מקפיץ אותם. האימהות שזעקו בחדשות מתחננות לכל העולם בבקשה להחזיר את ילדיהם. היינו בתקופה שנראתה כאילו סרט שלא שייך אלינו. אבל למדנו, למדנו מזה ערבות הדדית, מהו עם מאוחד מה זו אכפתיות אין סופית. כולם התאחדו לאחד, תרמו ועזרו ודאגו אחד לשני. לא נותרה ביננו עין אחת יבשה שהיינו מול החדשות וחווינו את כל הכאב והצער של המשפחות. וכעת יומני, אני יוצאת מדלת ביתי, מתבוננת מסביבי שומעת את ציוצי הציפורים, את קולות נביחות הכלבים ואת צחוק הילדים שמתרוצצים בגני השעשועים מלאי שמחה ואופטימיות.

אני מריחה את ריחות הבישולים ואת קולות האימהות שקוראות לילדיהם להיכנס הביתה לאכול את ארוחת הערב. ריח סתיו ניכר באוויר העלים נושרים והכל מרגיש כל כך שליו. האנשים שנעקרו מבתיהם חזרו למקום טוב יותר, אספו את

השברים וליבם התמלא באופטימיות. השבויים כבר בביתם מחובקים עם משפחותיהם ואף אחד לא נותר מאחור.

אני מהרהרת לעצמי, כמה כוח ותעצומות נפש יש לאנשים האלו. כל כך משמח ומרגש לראות אותם נכנסים לביתם החדש ומשאירים מאחור את כל הקשיים והכאב שעברו.

הילדים שוב הולכים לבתי הספר והגנים, מתרוצצים בישובים שלהם וכבר אין בהם פחד וחשש. הם יכולים לרוץ בשדות לבד ולדעת שהם בטוחים ושדבר לא יפגע בהם.

החיילים ששומרים על הגבול כבר לא פוחדים, יכולים לנוח ואפילו משחקים מידי פעם כדור רגל עם הילדים.

כולם בתחושה ובידיעה שהכל טוב ושאין מה לפחד.

החקלאים בשדות קוטפים את הירקות וניכר על פניהם חיוך ורוגע מהידעה שהכל טוב ושאין ממה לדאוג.

הנשים יוצאות לחצר עם כוס הקפה מתבוננות בשקיעה היפה וסוף סוף אפשר לראות את החיוך של אושר על פניהם.

הכלבים הוצלו ומצאו משפחות שעזרו להם להתאושש ולהתאקלם והראו להם מה זה אהבה אמיתית ומה זה אומר להיות חלק ממשפחה ובנוסף הראו להם שלא כל בני האדם רעים.

האווירה בארץ היא אחדות וערבות הדדית ואנשים מחייכים אחד לשני ברחוב, לא נשאר אדם בלי כלום, כולם נותנים ונותנים ויש אחדות גדולה בארץ ב2025. לא משנה דעות פוליטיות, ומאיפה אתה, אם אתה יהודי נוצרי או מוסלמי כולם יעזרו לך.

ישראל רקמה הסכמי שלום עם המדינות הערביות השכנות ועזה שינתה את פניה לטובה. יהודים וערבים אינם עוד אויבים אחרי שישראל הצליחה להעלים את חמאס והוציאה את האמת החוצה.

אימהות כבר אינן מפחדות לשלוח את ילדיהם לצבא ולבית הספר, זקנים כבר אינם לבד ואינם גוועים ברעב בבתיהם, אין הבדלי מעמדות והכלכלה משגשגת.

יומני אני מאחלת לעצמי ולמדינה שלי, לעם שלי להיות בתחושה הזאת שאנו חווים כעת. ששמחה ושלווה שוררת בין כולם. שבטוח להסתובב ברחובות והכל כל כך מסביר פנים. הלוואי שזה לא יגמר לעולם וששנת 2025 תהייה הפתח לשנים ונחווה רק שמחות. אמן.